

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΓ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1935

ΑΡΙΘ. 46

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

Αἱ περὶ τὸ πολιτικὸν ἐν Ἑλλάδι ζήτημα ἐν τῷ τύπῳ τελευτᾶται θεωρητικαὶ συζητήσεις ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς σοβαρὰ δημοσιογραφικὰ φύλλα νὰ συσχετίσωσιν αὐτὸ πρὸς τὴν κοινωνικὴν ἐπιστήμην, ἐκ τῆς συσχέτισεως δὲ ταύτης, ἐν τῇ ὁποίᾳ, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἐτίχθη τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα, προσέκλυσε πόσον συμπύκνουν τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν χρῆσιν καὶ θέσιν τοῦ πλοῦτου διδάγματα τῆς ὀρθοδόξου κοινωνιολογίας πρὸς τὴν περὶ αὐτοῦ διδασκαλίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Κατὰ τὴν ὑγιᾶ κοινωνιολογίαν, ἐφ' ὅσον ἡ φυσικὴ ἀνισότης διδάσκει ὅτι ὁ κοινωνικὸς βίος εἶνε ἀδύνατος ἀνευ ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας, ἡ λύσις τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος θὰ ἐπέλθῃ μόνον ὅταν διατηρηθῇ μὲν ὁ ἰδιωτικὸς πλοῦτος, καταργηθῇ δὲ ἡ πλουτοκρατία ὡς τοκογλυφικὴ τακτικὴ καὶ ἐγωιστικὴ ἀποταμίευσις. Διότι τί εἶνε τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα καὶ πόθεν προέρχεται; Εἶνε ἡ ἐν τῇ βιοπάλῃ τῶν ἀνθρώπων γεννωμένη ἀγωνία καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς πικρία τῆς ἐνδείας, ἡ προκύπτουσα ἐκ τῆς ἐγωιστικῆς ἀποταμίεψεως τοῦ χρήματος, ἡτις καθιστᾷ αὐτὸ σπάνιον, δυσκίνητον, ἄχρηστον, σκληρὸν καὶ ἀγέρωχον. Ὁ ἄνθρωπος, παρὲς τοῦ φυσικοῦ πρὸς διατήρησιν τῆς ζωῆς του ἀγῶνος, ὡς μέλος τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας διεξάγει καὶ ἀγῶνα κοινωνικόν, ἐκδηλούμενον ἐν τῇ τάσει πρὸς ἀνάδειξιν καὶ ὑπεροχὴν ὑπὲρ τοὺς ὁμοίους του, ἡτις, ἐπιτυγχανομένη, προσπορίζει εἰς αὐτὸν τὸ εὐαρεστότερον τῶν συναισθημάτων. Ἡ ὑπεροχὴ ὅμως αὕτη ὁρᾶται ὑπὸ δύο ἀντιθέτους ὄψεις, ἥτοι ἢ ὡς διάκρισις ἠθικὴ ἐσωτερικὴ, ἢ ὡς λάμπις ἐξωτερικῆς παραστάσεως. Τῆς διπλεύρου ταύτης ὑπεροχῆς ὁ σπουδαιότερος μοχλὸς καὶ παράγων ἀποβαίνει ὁ ἰδιωτικὸς πλοῦτος: καὶ ἂν μὲν

οὗτος ἀποτελῇ καθ' ἑαυτὸν τὴν ἀρχουσαν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀξίαν, ἂν ἐμφανίζεται ὡς φιλάργυρος ἀποταμίευσις, ὡς ἀπληστος ἐκμετάλλευσις, ὡς ἐξωτερικὴ πολυτελείας καὶ ὑλικῆς ἀπολαύσεως αὐτάρεσκος ἐπίδειξις, ἀλλὰς λέξεσιν ὡς πλουτοκρατία ὑπὸ τὴν εἰδεχθεστέραν τῆς ἔννοιαν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀποτελεῖ αὐτοσκοπὸν καὶ προσπορίζει εἰς τὸν κάτοχόν του τὴν εἰς πάντας γνωριμωτάτην «διάκρισιν» τῆς ἀθλιογενοῦς ἐκείνης «κοσμικῆς κινήσεως» τῆς μεταπολεμικῆς χυδαιοκρατίας. Ἡ τοιαύτη «χρηματικὴ ἀριστοκρατία» δὲν ἀποτελεῖ λύσιν τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος, ἀλλὰ ἐπιδεινώνει καὶ δέσιν, αὐτὴν τὴν κορύφωσιν του. Τὴν λύσιν δ' ὅμως τὴν ὀρθὴν, τὴν γνησίαν καὶ τὴν ὀριστικὴν ἀσφαλίζει, κατὰ τὴν ὀρθόδοξον κοινωνικὴν ἐπιστήμην, μόνον «ἡ μεταξίωσις τοῦ χρήματος ἀπὸ κοινωνικοῦ σκοποῦ εἰς κοινωνικὸν μέσον», ὡς πιστῶς ἐρμηνεύει τὴν ὀρθὴν κοινωνιολογίαν ἡ ἔγκριτος «Νέα Ἡμέρα». Ἡ κοινωφελὴς καὶ φιλόανθρωπος χρῆσις τοῦ χρήματος, ἡ χρησιμοποίησις αὐτοῦ ὡς μέσου ἀρωγῆς, στηριξεως, παραμυθίας ἐνισχύσεως καὶ ἀναπτύξεως τῶν ἐνδεεστέρων τῆς κοινωνίας μελῶν, ἡ δι' αὐτοῦ προαγωγή τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, προσπορίζει εἰς τὸν κάτοχον αὐτοῦ ἠθικὴν ὑπεροχὴν καὶ διάκρισιν καὶ κοινωνικὴν περιωπὴν ἀνωτέραν, τὴν ἀριστοκρατίαν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος.

Ταῦτα εἶνε τὰ διδάγματα τῆς ἐπὶ τῶν πραγμάτων, τῆς φύσεως καὶ τῆς ψυχολογίας βασιζομένης ὀρθοδόξου κοινωνιολογικῆς ἐπιστήμης κατ' οὐδὲν διαφέροντα τῆς περὶ ὀρθῆς θέσεως καὶ χρήσεως τοῦ πλοῦτου χριστιανικῆς διδασκαλίας, πρὸς τὴν ὁποίαν συνεμορφώθη καθ' ὅλον αὐτῆς τὸν βίον ἡ χριστιανικὴ Ἐκκλησία διδάσκουσα καὶ ἐφαρμόζουσα τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην.

ΚΩΔΙΞ ΤΗΣ ΕΝ ΝΑΞΩ, ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ «ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ»

Μετά τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Παροναξίας κ. Χερουβεῖμ εἶχον ἐπισκεφθῆ πρό τινων μηνῶν τὴν μικρὸν ἀπὸ τῆς πόλεως Νάξου ἀπέχουσαν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ «Μεγάλου Χρυσοστόμου». Διερευνῶντες τὰ τῆς πενιχρᾶς Βιβλιοθήκης αὐτῆς εὑρομεν καὶ Κώδικά τινα, περὶ τοῦ ὁποίου, ἐθεώρησα καλὸν νὰ καταστήσω γνωστὸν ὅτι ἄξιον ἀνακοινώσεως ἔκρινα χάριν τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολουμένων.

*

Ὁ Κώδιξ εἶναι χαρτῶς, εἰς σχῆμα καὶ διαστάσεις φύλλου αἰτήσεως, καθαρῶς γεγραμμένος καὶ καλῶς διατηρούμενος. Ἀποτελεῖται ἀπὸ σελίδας 624, ἡ ἀρίθμησις ὅμως προβαίνει κατὰ φύλλον, οὕτως ὥστε ὁ Κώδιξ, κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον, φέρει ἐν τέλει τὸν ἀριθμὸν 311. Ἐλλείπει τὸ ἐξώφυλλον, ἐπίσης δὲ καὶ αἱ σελίδες 1, 2, αἱ ὁποῖαι ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐν σελίδι 3 συνεχείας, εἶναι Εἰσαγωγή εἰς τὴν Κανονικὴν Συλλογὴν τοῦ Ἀρμενοπούλου. Μετὰ τὴν Εἰσαγωγὴν ἔπεται Πίναξ Περιεχομένων τοῦ Κώδικος. Εἶναι δὲ ταῦτα τὰ ἑξῆς:

1ον. Ἡ Κανονικὴ Συλλογὴ τοῦ Ἀρμενοπούλου, φέρουσα τὴν ἐπιγραφὴν «Οἱ Ἱεροὶ καὶ Θεῖοι Κανόνες κατ' Ἐπιτομήν». Ἡ κατάστροφος τῶν Κανόνων τίθεται καθ' ὕλην, εἰς ἕξ τμήματα, ἔχοντα διαφόρους ὑποδιαρέσεις. Εἰς τὴν ὡς διαφόρων σελίδων ἀναγράφονται σχόλιά τινα τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Φιλοθέου καὶ ἄλλων¹.

2ον. «Ἡ παρὰ τῶν θεοφιλεστάτων Μητροπολιτῶν ἀρχιεπισκόπων τε καὶ ἐπισκόπων, συνήθως ἐν τῷ καιρῷ τῆς χειροτονίας γινομένη τοῦ Συμβόλου ἀσφάλεια»².

3ον. «Τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου Ἀντιοχείας κυρίου Θεοδώρου τοῦ Βαλαμῶν Ἀπόκρισις χάριν τῶν Πατριαρχικῶν Προνομίων»³.

4ον. «Ἐντάλματα διδόμενα τοῖς χειροτονουμένοις Μητροπολίταις, ἀρχιεπισκόποις καὶ ἐπισκόποις»⁴ κ. ἄ.

5ον. «Εὐχὴ ἀναγινωσκομένη ἐνώπιον βασιλέως παρὰ Μητροπολίτου ἄσπι χειροτονηθέντος»⁵.

6ον. «Θεοδώρου τοῦ Βαλαμῶν, Πατριάρχου Ἀντιοχείας, περὶ τῶν διδομένων θυμιαμάτων, παρὰ τοῦ Πατριάρχου, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κατηχήσεως»⁶ «μελέτη χάριν τῆς εἰς τοὺς θεῖους ναοὺς τῶν Μοναστηρίων γενομένης μετακλήσεως διὰ σημαντηρίων τριῶν»⁷ καὶ «μελέτη, χάριν τῶν δύο ὁφεικίων, τοῦ τε Χαρτοφύλακος, καὶ τοῦ Πρωτεκδίκου»⁸.

7ον. «Ἀρμενοπούλου, Περί ἀρέσεων»⁹ καὶ «Ἐκθεσις περὶ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως»¹⁰.

8ον. «Ἐρωτήματά τινα, ἅπερ ἔλυσεν ὁ τιμωτάτος Χαρτοφύλαξ, κύριος Πέτρος, καὶ διάκονος τῆς τοῦ Θεοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ποτέ»¹¹.

9ον. «Περὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου

τοῦ Χρυσοστόμου». Ἐν προοίμῳ ἀναφέρονται τάδε: «Τοῦ Καίσαρφαϊκοῦ συνεδρίου, κατ' ἰ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, καθαιρέσιν ἀποφηναιμένου καὶ ὑπογραφάντων ἐν αὐτῇ τεσσαράκοντα πέντε, ἄρξαμένου Γυμνασίου ἐπισκόπου, καὶ τελευτήσαντος Θεοφίλου τοῦ Ἀλεξανδρείας. Ὁ βασιλεὺς Ἀρκαδῖος οὐκ οἶδ' ὅπως ἀπατηθεὶς τὴν ἑξορίαν τοῦ Ἁγίου ἐπέτρεψε γενέσθαι. Διδαχθεὶς δὲ ὁ πάπας Ῥώμης Ἰννοκέντιος, μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ Ἁγίου, τὰ κατ' αὐτόν, διὰ τινος ἱερέως καὶ διακόνου τῶν ἐκδουλεύσαντων τῷ Ἁγίῳ μέχρι τελευταίας αὐτοῦ ἀναπνοῆς, ἔγραψε πρὸς Ἀρκαδίον τὸν βασιλέα τάδε». Καὶ ἀκολουθεῖ ἡ ἐπιστολή, ἣς ἡ ἀρχὴ «Φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ μου Ἰωάννου βοᾷ πρὸς τὸν Θεὸν κατὰ σοῦ, βασιλεῦ»¹.

Ἐπονταί δύο σχετικαὶ πρὸς τὴν ἑξορίαν τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἐπιστολαὶ τῶν αὐτοκρατόρων Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου².

10ον. «Φωτίου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Συναγωγὴ καὶ Ἀποδείξεις, ἐκ τῶν συνοδικῶν καὶ ἱστορικῶν γραφῶν περὶ ἐπισκόπων καὶ Μητροπολιτῶν καὶ λοιπῶν ἐτέρων ἀναγκασιότατων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων»³.

11ον. «Μάρκου βασιλέως ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Σύγκλητον, ἐν ἣ μαρτυρεῖ χριστιανούς αἰτίους γεγενῆσθαι τῆς νίκης αὐτῶν»⁴.

12ον. «Ἀγβάρου Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Σωτήρα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐκ τῆς Σύρων φωνῆς μεταληφθεῖσα, κατὰ τὸν Παμφίλου Εὐσέβιον»⁵ καὶ «τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπόκρισις πρὸς Ἀγβαρον»⁶.

13ον. «Ἐκ τῆς Ἐκλογῆς τῶν νόμων, ἐν συντόμῳ γενομένης, παρὰ Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου, τῶν σοφῶν βασιλέων, Τίτλοι δέκα»⁷.

14ον. «Τοῦ Ἀνατολικοῦ νομίμου, βασιλικῶ τε καὶ ἀρχιερατικῶ, βιβλία Τρία»⁸. Εἰς τὸ τέλος τοῦ δευτέρου βιβλίου ἀναγράφεται Πίναξ τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως Μητροπόλεων καὶ Ἀρχιεπισκοπῶν, «καθὼς ἐν τῷ Χαρτοφυλακίῳ ἐπαναγράφονται». Τὰ τρία ταῦτα βιβλία τοῦ Ἀνατολικοῦ νομίμου εἶναι λειμῶν ὀλόκληρος εἰς πλῆθος καὶ ποικιλίαν περιεχομένου. Τὸ πρῶτον περιέχει βασιλικὰς διατάξεις· τὸ δεύτερον, «θεσμοὺς ἀρχιερατικῶς, τῶν Κωνσταντινουπόλεως ἀρχιεπισκόπων τε, καὶ Πατριαρχῶν»· τὸ τρίτον, «ἀποκρισεις, ἐπιστολάς τε καὶ ψήφους τῶν ἄλλων Πατριαρχῶν, καὶ ἁγίων Πατέρων τινων». Μετὰ τὴν σελίδα 237 διακρίνεται ἡ ἀποκοπὴ ἕξ φύλλων τοῦ Κώδικος. Ἡ ἀρίθμησις ὅμως παρουσιάζεται κανονικῆ.

15ον. «Μιχαὴλ, ἀνθυπάτου καὶ κοιτοῦ, Ποίημα νομικόν, ἢτοι πραγματικὴ, πονηθεῖσα κατὰ κέλαιον τοῦ βασιλέως Μιχαὴλ τοῦ Δούκα»⁹. Τοῦ ἔργου προτάσσεται τὸ Προοίμιον πρὸς τὸν αὐτοκράτορα. Εἰς τοῦτο περιλαμβάνονται καὶ «ὁ Νόμος ποινάσιος, στρατιωτικῶς», ἐκ τοῦ 49ου βιβλίου τῶν Διγέσεων, ὁ ναυτικὸς Κώδιξ τῶν Ῥοδίων, ἡ Διαθήκη τοῦ ἁγίου Γρηγο-

1. φ. 1, τοῦ κειμένου, μέχρι 47α. 2. φ. 47β.

3. φ. 48—φ. 51α. 4. φ. 51β—φ. 62β.

5. φ. 62β—φ. 63α. 6. φ. 63α. 7. φ. 66—φ. 67α.

8. φ. 67α—73α. 9. φ. 73β—φ. 76β.

10. φ. 77. 11. φ. 78—79α.

1. φ. 79α,β. 2. φ. 80—φ. 81. 3. φ. 82—88β.

4. φ. 88β—89α. 5. φ. 89α,β. 6. φ. 89β

7. φ. 90—φ. 99. 8. φ. 100—φ. 237.

9. φ. 238—φ. 311.

ρίου του Θεολόγου, και εἰς ἄλλος τύπος Διαθήκης. Ἀπὸ φύλλον 281 επανέρχεται ἡ διακοπεῖσα συνέχεια τῆς πραγματείας τοῦ Ἀτταλειώτου μετὰ τὴν ἐξῆς δὴλων, ἐν τάξει ἐπιγραφῆς· «Ἐκ τῶν ἡε' τίτλων τοῦ νομικοῦ Βιβλίου Μιχαὴλ τινὲς μὲν προεγράφησαν ὀπισθεν, ἀπὸ τινος διεφθαρμένου πρωτοτύπου ὕστερον δὲ τὴν βίβλον τετυπωμένην εἰρόντες, ἰδοὺ καὶ τοὺς ἐτέρους ἐκτίθημεν».

Εἰς τὰ τελευταῖα φύλλα τοῦ Κώδικος εὐρίσκουμεν εὐτυχῶς καὶ στοιχεῖά τινα διαφωτιστικὰ τῆς ἱστορίας τοῦ Κώδικος. Εἰς αὐτὰ σημειοῦται ὅτι ὁ Κώδιξ ἐγράφη «διὰ χειρὸς Μιχαὴλ, ἀναγνώστου, ἐν ἔτει αχ'η' (1698) μηνὶ Νοεμβρίῳ. Ἀναφέρεται καὶ ὁ τόπος γραφῆς «εἰς τὸ Βλάγκα». Τὸ μέρος τοῦτο θὰ εἶναι πάντως ἡ συνοικία τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἡ φέρουσα μέχρι σήμερον τὸ ὄνομα τοῦτο. Ὁ ἀντιγραφεὺς ἀναγνώστης παρέχει ἡμῖν τὴν λεπτομέρειαν ὅτι ἔγραψε τὸν Κώδικα εἰς ἡλικίαν δέκα τριῶν ἐτῶν. Εἰς ἄλληλιν σελίδα φέρεται ἡ ἀκόλουθος σημείωσις· «1814. Ἀφιεροῦται τὸ παρὸν εἰς τὴν Μονὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν μοναζουσῶν, παρὰ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου Νεοφύτου, τοῦ πικλῆν Μαχαιριώτη. Κι' ὅποιος ἀποξενώσῃ τὸ βιβλίον τοῦτο ἀπὸ τὴν Μονήν, νὰ ἔχη ἐχθρὸν τὸν Μέγα Χρυσόστομον καὶ ἀντίμαχον». Εὐτυχῶς ἐφοβήθησαν τὴν ἀπειλὴν καὶ ἐνῶ ἐσύλησαν ἄλλα, ὁ Κώδιξ διεσώθη. Ὁφείλω νὰ ἐκφράσω τὴν χαρὰν μου διὰ τὸ ἐνδιαφέρον τὸν ὅποιον ἐπέδειξεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παροναξίας κ. Χερουβεῖμ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κώδικος τούτου, καθὼς καὶ διὰ τὴν υἰοθέτησιν εἰσηγήσεώς μου νὰ ἰδρῦσῃ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Οἴκῳ Ἀρχεῖον Ἐκκλησιαστικῶν ἀντικειμένων, πρὸς διάσωσιν τῶν ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἐσκορπισμένων ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Παροναξίας.

ΑΡΧΙΜ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΚΑΡΠΑΘΙΟΣ

ΠΕΡΙ ΕΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Β'.

Ὁ λόγος τῆς Αὐτοῦ Χάριτος τοῦ ἀρχιεπ. Καντουαρίου ὁ ἐκφωνηθεὶς εἰς τὸ ἐκκλ. συνέδριον τοῦ Μπονμάουθ, τὰς κυριωτέρας γραμμάς τοῦ ὁποίου ἐδώσαμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Ἐκκλησίας» ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ, ἐχαιρετίσθη μετὰ πολλῆς ἀνακουφίσεως, δὸς δ' εἰπεῖν καὶ δικαίας ὑπερηφανείας ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ τύπου. Οἱ «Ἐκκλησ. Καιροὶ» εἰς ἄρθρον κύριον ἀρχόμενον διὰ τῆς φράσεως : «Ἡ Καντουαρία ὠμίλησεν», ἐξαίρουν τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν βαθύνοιαν καὶ δύναμιν τοῦ λόγου τοῦ Πρωθιεράρχου τῆς Ἀγγλίας, σχόντιος, λέγει, πρὶν ἢ ὀμιλήσῃ, μακρὰν συνέντευξιν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ τονίζει, ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὠμίλησεν ὡς πρίγκηψ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, περιβεβλημένος αὐθεντιαν ἀνωτέραν κατὰ πολὺ τῆς αὐθεντίας τῶν κοσμικῶν πριγκήπων. Ὁ Πάπας τῆς Ρώμης σιωπᾷ, ἐπάγεται ὁ συντάκτης τῶν «Καιρῶν», πλὴν ὠμίλησεν ὁ Ποιμᾶτος τῆς Ἀγγλίας, ἀναμφιβόλως δὲ οὐχὶ ἐπὶ ματαίῳ. Οὗτος μᾶς ἐνέπνευσεν

ἐλπίδας, ἀνεξωγόνησε τὸ θάρρος μας καὶ μᾶς ἀνέφλεξε τὴν πίστιν. Σέβονται καὶ τιμοῦν οἱ Ἀγγλοὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς τῶν κορυφῶν καὶ μετὰ προσοχῆς ἀκούουν τὰς σοφὰς τῶν συμβουλὰς εἰς στιγμὰς κρίσεων ἐθνικῶν ἢ διεθνῶν. Τὴν δὲ φωνὴν αὐτῶν, ὑψουμένην πάντοτε ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης, ἀφήνουν πάντοτε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ ἄδυνατα τῶν καρδιῶν αὐτῶν καὶ νὰ ὀρθώσῃ τὴν νοοτροπίαν καὶ τὰ συναισθήματα αὐτῶν εἰς δυσκόλους περιστάσεις, διότι ἔχουν τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι ἡ φωνὴ αὕτη ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποῖαν ἀπείρως εὐλαβοῦνται. Κρίσεις βίαιαι καὶ ἀμετροπέπαι πρὸς πρόσωπα γενικῶς κατέχοντα ὑπευθύνους θέσεις, ἰδιαίτατα δὲ πρὸς ἐκκλησιαστικὰ καὶ δὴ ἀνώτερα τοιαῦτα, εἶναι τι ἐκ τῶν ἀφαντάστων καὶ ἀσυλλήπτων ἐν Ἀγγλίᾳ, διότι πρῶτα καὶ μάλιστα πιστῶς ἐδῶ τηροῦνται οἱ κανόνες τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς.

Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τοὺς ἐναρκτηρίους λόγους τοῦ περὶ οὗ πρόκειται συνεδρίου. Ἀρξαμένων δὲ ἡδὴ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ πρῶτον ἐξητάσθησαν κατὰ σειράν τὰ θέματα : ἀποκάλυψις, λύτρωσις, μυστικισμός. Ἐπὶ τοῦ πρώτου ὠμίλησεν ὁ νέος δεκάνος τοῦ Καθηδρικοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Παύλου Δο Μαθιούζ, γνωστὸς ἐπιστήμων, καθηγητῆς ἄλλοτε τῆς θεολογίας ἐν τῷ λονδινεῷ πανεπιστημίῳ. Εἶναι λίαν ἐνδιαφέροντα ὅσα οὗτος βαθυστόχαστα ἐξέθεσε πρὸ τοῦ συνεδρίου περὶ ἀποκαλύψεως. Ἴδου αἱ γενικαὶ αὐτῶν γραμμαί : Ἐνῶ ἡ κατανόησις τῆς ἀληθείας ἀποτελεῖ «ἀποκάλυψιν Θεοῦ, ἡ λέξις αὕτη ἐν τῇ χριστιανικῇ ἐννοίᾳ σημαίνει τὴν πεῖραν ἢν ἔχομεν περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εὐρέσεως ἡμῶν, τῆς ἐπαφῆς ἡμῶν μετὰ τῆς ζώσης Πραγματικότητος τοῦ κόσμου». Διὰ τὴν πίστιν τοῦ χριστιανοῦ ἡ ὑψίστη καὶ τελεία ἀποκάλυψις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ, «Ὅστις εἶναι ὄχι μόνον ὁ μέγιστος τῶν προφητῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκπλήρωσις τῆς προφητείας : διότι ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Θεοῦ ἐν Αὐτῷ εἶναι, εὐρίσκειαι ἐν τῷ προσώπῳ Του. Μολονότι δὲ νοῦς ἀνθρώπινος ἀδυνατεῖ νὰ ἐξερευνήσῃ τὸ μυστήριον τῆς Ἐνσαρκώσεως, τοῦτο εὐρίσκειται ἐν ἁρμονίᾳ μετὰ τὴν φύσιν τῆς ἀποκαλύψεως, ἥτις πάντοτε ἐκδηλοῦται διὰ μέσου προσώπων. Ἡ προσωπικότης εἶναι τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς δημιουργίας. Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι εἰ ἐλαττον τῆς προσωπικότητος· ἐνεῦθεν, ὅταν ἠθέλησεν νὰ ἀποκαλύψῃ ἑαυτὸν πλήρως καὶ τελείως ἐν προσωπικῇ ζωῇ, ἐν προσώπῳ ἦλθε πρὸς ἡμᾶς. Ὁ ἀναγνώστης παρατηρεῖ πόσον ταῦτα συμφωνοῦν πρὸς τοὺς πρώτους στίχους τῆς πρὸς Ἐβραίους ἐπιστολῆς «.λαλήσας τοῖς πατέρας ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ».

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου θέματος, τῆς ἀπολυτρώσεως, τὸν λόγον ἔλαβεν ἑτέρα ἐπιστημονικῆ κορυφὴ ἐν τῇ διακονίᾳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας, ὁ δεκάνος τοῦ Καθηδρικοῦ ναοῦ τοῦ Γουίντσεστερ Δο Σέλβιν. Οὗτος παρηλόγησε τὸ Ευαγγέλιον τῆς Ἀπολυτρώσεως διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, διὰ νὰ καταδείξῃ τὸ ναυάγιον τοῦ δευτέρου καὶ τὴν ἀλήθειαν τοῦ πρώτου. Τὸ πρῶτον δια-

κηρύττει καὶ ἀναγνωρίζει ὅτι μόνος καὶ ἀβοήθητος ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐγερθῇ ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἐνοχῆς καὶ τῆς ἀθλιότητός του. Ἐρμηνεῖς πιστοὶ τῆς τελευταίας ἦσαν οἱ προφῆται, αἱ προφητεῖαι τῶν ὁποίων ἀποτελοῦν σαλπίσματα διάτορα, καλοῦντα εἰς μετάνοιαν καὶ ἠθικὴν ἐξέγερσιν καὶ ἐπιστροφὴν εἰς τὸν Θεόν. Τὸ δεύτερον διδάσκει ὅτι ἀρχετὴ διὰ τὴν ἀνόρθωσιν καὶ ἀνύψωσιν τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ φύσις. Τὸ ψεῦδος τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ εὐαγγελίου κατέδειξαν διὰ τῆς ζωῆς αὐτῶν καὶ τῆς φιλοσοφίας οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες. Καὶ ὅταν ἀκόμη ὁ ἑλληνικὸς νοῦς εὐρίσκατο εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ θριάμβου καὶ τῆς δόξης του,—καὶ τότε ἡ ἀπαισιοδοξία δὲν ἦτο ξένη πρὸς αὐτόν. Τὸ πείραμα μ' ὄλον τοῦτο τῶν Ἑλλήνων καὶ τὸ ναυάγιον αὐτοῦ καὶ ἡ ἀποτυχία ὅπως ἱκανοποιήσῃ πλήρως τοῦ ἀνθρώπου τὴν ψυχὴν, δὲν ἠπῆρξε διδακτικὸν ἀρχοῦντως διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἥτις διὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς Ἀναγεννήσεως ἠθέλησε καὶ πάλιν εἰς τὸν βωμὸν τῆς λατρείας τῆς νὰ ἀνυψώσῃ τὸ ἀνθρωπιστικὸν εὐαγγέλιον, παρ' αὐτοῦ καὶ αἰεὶς προσδοκῶσα τὴν ἑαυτῆς ἀπολύτρωσιν. Κατὰ δὲ τὸν δέκατον ἔνατον αἰῶνα καὶ αὐτὸ τὸ μᾶλλον πείσιμον πρόβλημα—τὸ γεγονός τῆς ἁμαρτίας δὲν—ἐφάνη δῆθεν λυόμενον ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἐξελίξεως. Ἐπιστεύθη τότε ὅτι οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουν ἢ νὰ ἐμπιστευθοῦν ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐν αὐτοῖς ἐνυπάρχουσαν ζῶσαν δύναμιν διὰ νὰ φθάσουν μετ' ὀλίγον εἰς τὸν ἐπίγειον παράδεισον. Τὰ γεγονότα, αἵτινα βραδύτερον ἐπικολοῦθησαν συνδυασμένα μετὰ εὐρύτερας κατανοήσεως τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν σκοπῶν αὐτῆς, ἀπέδειξαν φροῦδην τὴν ὡς ἄνω ἐγωκεντρικὴν διδασκαλίαν. Παρ' ὄλον ὅμως τὸ ἐπίσημον ναυάγιον τῆς εὐρίσκει καὶ σήμερον οὐκ ὀλίγους ὁπαδούς, διότι ἔχει, λόγῳ τῆς ἐλκυστικότητος αὐτῆς, ἀπήχησιν ζωηρὰν εἰς τὴν ἀλοξονείαν καὶ τὸν ἐγωϊσμόν τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ σήμερον δὲ ἀποτελεῖ τὸν μέγαν περιόρισμον, διὰ τοῦ ὁποίου προτιμᾷ ὁ ἄνθρωπος νὰ κλείῃ τοὺς ὀφθαλμούς του. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως εἶναι μέρος τῆς φύσεως, ἥτις ἔχασε τὸν δρόμον τῆς καὶ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν τροχίαν τῆς λόγῳ τῆς ἁμαρτίας. Ὁ ἄνθρωπος ἐλησμόνησε καὶ ἔστρεψε τὰ νῶτα πρὸς τὴν ἀνωτέραν, τὴν ὑπερφυσικὴν, τὴν πνευματικὴν δύναμιν· κατέπεσε καὶ ἐβυθίσθη εἰς τὴν ἁμαρτίαν· κατέστρεψε δι' αὐτῆς τὸν σκοπὸν τῆς δημιουργίας. Μόνος ὁ Θεὸς ἠδύνατο νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ εἰς τὸν προσορισμόν του, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξεστράφη. Αἱ δίδυμοι ἀλήθειαι τῆς Ἐνσαρκώσεως καὶ τῆς Ἀπολυτρώσεως εἶναι α) ὅτι μόνος ὁ Θεὸς ἠδύνατο νὰ δημιουργήσῃ τὴν ἀνθρωπότητα ἐκ νέου καὶ β) ὅτι τοῦτο ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ μόνον διὰ τῆς φοβερᾶς τιμῆς τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ.

Τὸ περὶ μυστικισμοῦ θέμα ἀνέπτυξεν ἡ λογία Δνίς Ἐβελιν Ἀντερχιλλ, γνωστὴ λίαν ἐν Ἀγγλίᾳ ὡς συγγραφεὺς βιβλίων ἐποικοδομητικῶν. Τὸ σημεῖον κυρίως ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπέμεινεν ἦτο τοῦτο : Ἡ σωτηρία προσφέρεται εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε δοῦναι τὴν ψυχὴν Αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. Εἰς τὸ ἔργον ὅμως τῆς σωτηρίας ἐκτός τῆς ἐλευθέρας θελήσεως τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀνα-

ραίητος καὶ ἡ θεία χάρις, ἡ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δωρεὰν εἰς τοὺς ἀνθρώπους παρεχομένη δύναμις, ἡ ἐνισχύουσα τὴν θέλησιν αὐτῶν. Διὰ νὰ θερμοανθῶμεν καὶ φωτισθῶμεν ὀφείλομεν νὰ ἀπευθυνθῶμεν εἰς τὸν ὑπερφυσικὸν κόσμον ἵνα ἀντλήσωμεν καὶ μετὰσχῶμεν τῆς ἀνεξαντλήτου δυνάμεως αὐτοῦ. Τὰ χριστιανικὰ μυστήρια εἶναι, οὕτως εἶπεν, οἱ ἀγωγοί, διὰ τῶν ὁποίων ἡ δύναμις αὐτὴ μεταδίδεται εἰς τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν. Προσέθεσεν ὅμως ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ περιορίσωμεν τὴν δύναμιν τῆς θείας χάριτος εἰς τοὺς μυστηριακοὺς μόνον ἀγωγούς, ὅπως ἐν γένει δὲν δυνάμεθα νὰ περιορίσωμεν οἰανδήποτε δύναμιν εἰς τὸ μέσον μόνον τὸ ὁποῖον τὴν μεταδίδει. Διὰ νὰ διαφωτίσῃ δ' ἔτι μᾶλλον τὴν ἔννοιαν τῶν λεγομένων τῆς διηγήθη ὅτι ἐπισκεφθεῖσα πρὸ τινῶν ἐτῶν τὴν Λούρδην παρετήρησεν ὅτι ἐπὶ τῶν ὑδραγωγῶν σωλήνων εἶχε τεθῆ σημεῖωσις τοιαύτη : «Διὰ νὰ λάβητε ἠγιασμένον ὕδωρ παρακαλεῖσθε ὅπως στρέψητε τὸν κρουνόν». Τοιοῦτοτρόπως, εἶπε, δὲν δυνάμεθα νὰ περιορίσωμεν τὴν θείαν χάριν εἰς ὀρισμένους ἀγωγούς καὶ τύπους. Ἐννοεῖται, προσθέτους ἡμεῖς, ὅτι ἡ ἀντίληψις αὕτη εἶναι καθαρῶς προτεσταντικὴ καὶ προσκρούει εἰς τὴν ὀρθόδοξον ἀντίληψιν περὶ Ἐκκλησίας καὶ τοῦ εἰδικοῦ χαρίσματος τῆς Ἰερουσλήνης, σημεῖα, αἵτινα ἐθίξαμεν ἐν ἐκτάσει πρὸ τινος ἐν τῇ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας δημοσιευθείσῃ πραγματεία ἡμῶν περὶ Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς. Ἄλλως τε ἡ γνώμη τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας περὶ τῶν μυστηρίων ὡς τῶν κατ' ἐξῆχην καὶ οὐσιασδεσμάτων ἀγωγῶν μεταβιβάσεως τῆς θείας Χάριτος, εἶναι δυνατόν καὶ εἴρη τὸν παραλληλισμὸν τῆς καὶ εἰς αὐτὸν τὸν κύκλον τῶν φυσικῶν πραγμάτων, ἐκ τοῦ ὁποίου ἡ λογία Δνίς ὀρμηθεῖσα ἐφθασεν εἰς τὸ ἄτοπον καὶ ὄζον παχυλοῦ προτεσταντισμοῦ συμπέρασμα αὐτῆς. Οὐχὶ πάντες οἱ κρουνοὶ δίδουν ὕδωρ πόσιμον· ἀλλ' ὑπάρχουσι πολλοὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἀπαγορεύεται νὰ πίνῃ τις. Τὸ ὕδωρ τῶν κρουνῶν τούτων οὐχὶ ὑγιάν, ἀλλ' ἀσθενεῖας μεταδίδει. Ἄν δὲ νομίζῃ ἡ θεολογοῦσα τόσον ἐλευθέρως Δνίς ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι κρουνοὶ τῆς θείας Χάριτος ἐκτός τῶν ἐπτά, προσθέτομεν δὲ καὶ τῆς προσευχῆς, οὗτοι δὲν μεταδίδουν θείαν Χάριν, ἀλλὰ κατάκρισιν. Καὶ ὁ συντάκτης δὲ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Καιρῶν δὲν παρέλειψε νὰ παρατηρήσῃ ὅτι αὕτη «ὕπερβολικὰ ἐπέμεινεν ἐπὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῶν μυστηριακῶν μέσων μεταβιβάσεως τῆς θείας Χάριτος, τῶν ὑπ' Αὐτοῦ καθορισθέντων.

Λονδίνον, Ὀκτωβρίου, 1935.

(ἀκολουθεῖ)

† Ο Μ. ΑΡΧΙΜ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Πανορθόδοξον Θεολογικὸν Συνέδριον.

Ἡ ἐν ταῖς χρονικοῖς τοῦ ἀγὰ χεῖρας ῥύλλου ἀναγγελία περὶ προσεχοῦς ἐν Ἀθήναις συγκλήσεως τοῦ Ἀ' συνεδρίου τῶν Καθηγητῶν τῶν Ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων πανεπιστημιακῶν Σχολῶν ἀποτελεῖ εἰδησίαν τὰ μάλιστα ἐδάγγελον διότι πρώτην ταύτην φοράν νὰ δοθῇ ἀφορμὴ εἰς τὴν πανορθόδοξον θεολογί-

κὴν ἐπιστήμην νὰ εἴπῃ τὸν λόγον τῆς περὶ τῆς ὀρθοδόξου θεολογικῆς καὶ καταστάσεως καὶ δεοντολογίας. Ἦδη ἐκ πρωτοβουλίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἤρξατο ἡ μετὰ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων πανεπιστημιακῶν θεολογικῶν Σχολῶν συνεννόησις περὶ καταρτισμοῦ τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἣτις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπὶ μέρους ἐν σχεδιάσμασι προγραμμάτων τῶν μελλόντων νὰ ἐπασχολήσῃσι τὸ Συνέδριον θεολογικῶν ζητημάτων θὰ καθορίσῃ τὸ ὀριστικὸν αὐτοῦ Πρόγραμμα. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἐκ τε τῆς ἀμοιβαίας προσωπικῆς ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Ἑλλάδος γνωριμίας καὶ κοινωνίας τῶν ὀρθοδόξων Καθηγητῶν καὶ ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν προβλημάτων τῆς ὀρθοδόξου θεολογικῆς ἐπιστήμης θὰ προκύψῃ σπουδαία ἀφέλεια καὶ δι' αὐτὴν καὶ διὰ τὴν καθ' ὅλου ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Ἀξιοσημεῖωτον ἰωβιλαῖον.

Τῇ 20 παρ. μηνὸς ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ ἐν Σόφρῃ Πανεπιστημίου ἐώρασε μετ' ἰδιαζούσης ἐπισημότητος τὴν τεσσαρακοστὴν πέμπτην ἐπιτηρίδα τῆς ἐπιστημονικῆς ἐν τε Ρωσίᾳ καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ δράσεως τοῦ διαπρεποῦς ῥώσου Καθηγητοῦ κ. Νικολάου Γλουπακόβσκη, ἀριθμοῦντος γενεὰς ὄλλας μαθητῶν, ἐν τοῖς ὁποίοις τάσσονται καὶ Ἕλληνες θεολόγοι. Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, καταμέσῳ καθηγητῶν καὶ φοιτητῶν καὶ ἄλλων φίλων τῶν θεολογικῶν γραμμάτων, ἐν οἷς καὶ βούλγαροι ἱεράρχαι, ὑμνήθη δικαίως ἡ γοιμωτάτη εἰς τε ποσὸν καὶ εἰς ποιὸν ἐπιστημονικὴν σταδιοδρομίαν τοῦ ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων ῥώσων θεολόγων Καθηγητοῦ, ὅστις δι' ὅλης αὐτοῦ τῆς δράσεως ἀνεδείχθη κλασικὸν ὑπόδειγμα γνησίου ὀρθοδόξου θεολόγου διακρινομένου διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀκριβολογίαν τὴν πρωτοτυπίαν, τὴν εὐρεῖαν πολυμάθειαν καὶ τὴν πολυμερῆ παραγωγικότητα, ἐν ἣ ἐξέχονσι, παρεκτός τῶν παραδόσεων αὐτοῦ περὶ τῆς Κ. Διαθήκης, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα θεολογικὰ ἔργα, μάλιστα δὲ πάντων αἱ περὶ τοῦ Θεοδωρήτου τοῦ Κύρον καὶ αἱ ὄντως σοφαὶ καὶ πλούσιαι περὶ τοῦ ἀπ. Παύλου συγγραφαί.

Ὁ σχολικὸς σάραξ.

Καὶ ἄλλοτε ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ ποιοῦ τινῶν ἐκ τῶν τῇ ἐγκρίσει τοῦ δημοσίου εἰς χεῖρας τῶν μαθητῶν παραδιδόμενων διδακτικῶν βιβλίων, βριθόντων ἀντιεπιστημονικῆς ἡμιμαθοῦς μωρολογίας καὶ διὰ τῶν ὑλιστικῶν διδαγμάτων τῶν ἐμφυτευόντων τὸν ὑλισμὸν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ ἀπ' αὐτῶν τῶν μαθητικῶν θρανίων. Ἐὰν δέ τις προσέξῃ καὶ τινὰς τῶν ἐν τοῖς ἐξωφύλλοις τῶν μαθητικῶν τετραδίων παραστάσεων, θὰ ἴδῃ ὅτι πρὸς τῷ ὑλισμῷ καὶ ἄλλα ἐνστικτικὰ ἀφηνίξονται εἰς τὰς ἀνυπόπτους τῶν μαθηταρίων ψυχὰς. Ἀλλ' εἰς τὸ θέμα τοῦτο ἐπαναφέρομεν τὸν λόγον λόγῳ τοῦ γεγονότος, ὅτι τὸ ἔργον τοῦ σάρακος τῶν παιδικῶν ψυχῶν ἔρχεται νὰ ὑποβοηθήσῃ καὶ μίᾳ ἰδιωτικῇ «ἐπιχειρήσει» διὰ τινος «Ἐφημερίδος τῶν μαθητῶν», δυσχυριζομένης ὅτι ἔλαβε τὸ χρίσμα τῆς

πρὸς τὰ σχολεῖα συστάσεώς τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Διότι οἱ ἐκδότης τῆς ἐφημερίδος ταύτης οὐδὲν πλεόν, οὐδὲν ἔλαττον, ἐπαναλαμβάνουσι τὰ ὑλιστικὰ διδάγματα τῶν προμνημονευθέντων διδακτικῶν βιβλίων, διδάσκοντες ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς τοῦ μαθητῆς τὰ τοῦς δαρβινείου θεωρίας καὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν ὄντων κατὰ τὰ δ. δ. γ. α. τῆς ὑλιστικῆς ἐξελίξεως καὶ προτρέποντες τοὺς διδασκάλους νὰ «διαβάσῃσι εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν καὶ ἀναπτύξῃσι τὸ ἔξοχο ἐπιστημονικὸν ἀνάγνωσμα» καθ' ὅλας τὸν τὰς εἰς πολλὰ φύλλα τῆς ἐφημερίδος συνεχείας. Οἱ μικροὶ ἑλληνόπαιδες ἐνὸς πρᾶγματος μόνον ἔστρεφοντο ἐπὶ αἰῶνας: τῆς «Ἐφημερίδος τῶν». Καὶ τὴν ἀπέκτησαν καὶ αὐτὴν ἐπ' ἐσχάτων τούτων τῶν ἡμερῶν τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος.

Ἐν λόγῳ τοῦ ἐκφωνηθέντι πρὸ τινος ἐν S. Diego ὁ Πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ὁμιλήσας περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, εἶπε πόσον σπουδαία εἶνε αὐτὴ διὰ πάντας τοὺς πολίτας τῶν Ἠν. Πολιτειῶν καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς ἔθνους, καὶ προσέθεσεν: «Ἡμεῖς ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις θεωροῦμεν μεγάλης σημασίας καθήκον μας ὅπως πᾶς ἐλεύθερος ἄνθρωπος ἀπολαύῃ τοῦ δικαίωματος τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, κατὰ τὰς ἀτομικὰς αὐτοῦ πεποιθήσεις. Ἡ σημαία ἡμῶν εἶνε σύμβολον τῶν θεμελιῶν τοῦ κράτους, ἧτοι τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς συνειδήσεως ὡς πρὸς τε τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις καὶ ὡς πρὸς τὰ πολιτικὰ δικαιώματα. Αἱ βάσεις αὐταὶ εἶνε ἐφοριζόμεναι εἰς τὰ βαθύτατα γνωρίσματα τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἡμετέρου λαοῦ».

Ὁ P. Hoেকে γράφων ἐν τῇ «Eine Heilige Kirche» (Μοναχον) περὶ τῆς πρὸς τοὺς ἑβραίους στάσεως τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας λέγει, ὅτι ἡ Ἀνατολή, εἰ καὶ δὲν εἶνε «ἀντισημιτικὴ», ἐν τούτοις δὲν ἀγαπᾷ τοὺς ἑβραίους διότι εἶνε ὁ σταυρώσας τὸν Χριστὸν λαός.— Ὁ S. Frank ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ πραγματευόμενος περὶ τῆς σχέσεως Ἐκκλησίας καὶ Κράτους ἐν τῇ ἀνατολικῇ ὀρθοδοξίᾳ λέγει, ὅτι ἡ Ἐκκλησία, ὡς οὔσα τὸ μυστικὸν σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἀσκεῖ πνευματικὴν λειτουργίαν ἐς ἐμπολιτευομένη ὄμω ἐν τῷ κόσμῳ, πάντως διαταλεῖ εἰς σχέσεις πρὸς τὴν κοσμικὴν δύναμιν, ἀλλ' ἔχει ἀνάγκην ποιᾶς τινος ἐλευθερίας διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἔργου καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς. Τῆς ἐλευθερίας ταύτης ἔστρεψεν καὶ ἐν Βυζαντίῳ καὶ ἐν τῇ προπολεμικῇ Ρωσίᾳ, τελοῦσα ὑπὸ τὴν δεσποτείαν τοῦ Κράτους, ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὰ τεράστια δυσάρεστα. Τώρα, μεταπολεμικῶς, πρέπει νὰ εὐρεθῇ μία λύσις τοῦ ἐν λόγῳ προβλήματος.— Ὁ J. Tysiak ἐν τῇ «Liturgisches Leben» (Berlin) κρίνων τὸ πνεῦμα καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, βλέπει ἐν ταύτῃ πρὸ παντός μίαν «Ἐκκλησίαν τοῦ ἁγ. Πνεύματος, τῆς Μεταμορφώσεως, τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ αἴνου τοῦ Θεοῦ»— χαρακτῆρας, οἵτινες, ὡς λέγει, προφαίνονται ἐν τῇ λειτουργικῇ τῆς ζωῆ.— Πλούσια φιλολογία ἀναπτύσσεται ἀπὸ τινος περὶ τὸ ἐπικαιρὸν θέμα τῆς θέσεως τῆς Ἐκκλησίας ἀπέγναι τοῦ συγχρόνου κρατικοῦ προβλήματος: τόμοι εἰδικοί ἐκδίδονται ἀπαρτιζόμενοι καὶ ἐκ συμβολῶν διαφόρων, ἐπὶ τῷ ἔθει νὰ καθορισθῇ καὶ ἀρμονισθῇ ἡ στάσις τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου πρὸς τὸ πρόβλημα διερθεῖται εἰς τὴν χριστιανικὴν συνείδησιν ἡ τάσις πρὸς τὴν κρατικὴν ἀπολυταρχίαν καὶ τὴν ὀλοκληροκρατίαν, προαγγέλλεται δὲ καὶ διὰ τὸ 1937 σειρὰ διαλέξεων ἐπὶ τοῦ γενικοῦ θέματος «Ἡ Ἐκκλησία, τὸ Κράτος καὶ τὸ ἔθνος», ἐν ᾧ περιλαμβάνονται τὰ ἐπὶ μέρους θέματα: ἡ ἀξίωσις τῆς ὀλοκληροκρατίας τοῦ κράτους καὶ ἡ χριστιανικὴ περὶ ἐλευθερίας ἀντίληψις ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ ἔθνος ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ Κράτος κατὰ τὰς ἀμοιβαίας τῶν σχέσεις πρὸς τὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν παιδείαν ἡ Ἐκκλησία, τὸ Κράτος καὶ ἡ Οἰκονομία ἡ Ἐκκλησία, τὸ Κράτος καὶ αἱ διεθνεῖς ἀποσχολήσεις.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀργοῦδος παραιτηθέντος ἀπὸ τῶν Συνοδικῶν αὐτοῦ καθηκόντων διὰ λόγους υγείας ἐκλήθη εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ συμφώνως τῷ νόμῳ ὡς τακτικὸν μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὴν διανομημένην Συνοδικὴν περιόδον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας.

— Τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ 13 τοῦ μ. ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἐν ἁγίας Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἀρχιεπισκόπου Κηρύλλου, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἔδρασε τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ. Τὴν πρωΐαν ἐτελέσθη ἐν τῷ Καθεδρικῷ ναῷ τοῦ Ἐυαγγελισμοῦ ἡ θεία λειτουργία ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ἔχοντος συλλειτουργοὺς τοὺς Θεοφιλεστάτους Ἐπισκόπους Πατᾶρων καὶ Χριστουπόλεως καὶ εἰκοσάδα Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων. Πολυαριθμὸς χορὸς ἐκ τῶν ἱεροψαλτῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἔψαλλεν ἐμμελῶς καὶ κατανυκτικῶς τὰ ἱερὰ τροπάρια. Ἐν τῷ ἱερῷ Βήματι παρίσταντο οἱ Σεβ. Συνοδικοὶ καὶ οἱ ἐν Ἀθῆναις παρεπιδημούντες Ἀρχιερεῖς, πυκνὸν δ' ἐκκλησίασμα κατέκλυζε τὸν ἱερὸν ναόν. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ μετέβη περὶ εἰς τὸ οἶκον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐκεῖ δὲ ἦσαν παρατεταγμένα ὄφρα τῶν ἐν Ἀθῆναις καὶ ἐν Πειραιεὶ Ἀσύλων, ἅπαντα ὑπεδέχθησαν αὐτὸν ψάλλοντα. Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐν ἣ ἀνεμένον οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι, ὁ πρῶτος τῆ τάξεως ἐκ τῶν Συνοδικῶν Σεβ. Τρίκκης καὶ Σταγῶν προσεφώνησε τὸν ἑορτάζοντα Ἀρχιεπίσκοπον ὡς ἑξῆς :

Μακαριώτατε Δέσποτα,

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συγχαίρει τῇ Ὑμετέρῃ Μακαριότητι ἐπὶ τῇ ἐπιτείῃ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος Αὐτῆς, καὶ εὐχεται πολλά τὰ ἔτη τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἐπ' ἀγαθῶν καὶ κλέει τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τῆς μετ' αὐτῆς ἀναποσπάστως ἠνωμένης πατρίδος ἡμῶν. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, Μακαριώτατε, σημνύεται ὅτι ἔχει Πρόεδρον Αὐτῆς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα, ἥτις ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν ὄλην ἀκαταπονήτως καὶ κατὰ τρόπον θαυμαστὸν ἀσχολεῖται περὶ τὴν θεολογίαν τῆς Θεολογικῆς ἐπιστήμης, διὰ πολυαριθμῶν ἐμβριθῶν ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων πλουτίζουσα τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἡμῶν φιλολογίαν καὶ τὴν εἰλικρινῆ ἐκτίμησιν καὶ τὸν δίκαιον ἔπαινον ἡμετέρων καὶ ξένων ἐπιστημῶν προκαλοῦσα. Δυνάμεθα δὲ νὰ προσδίσσωμεν ὅτι καὶ αἱ ἄλλαι ἀδελφαὶ ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι θαυμάζουσαι τὴν ἐπιστημονικὴν δρᾶσιν καὶ σοφίαν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ζηλοτύπως ἀποβλέπουσιν ὡς πρὸς τοῦτο πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν. Ἀλλ' ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, παρὰ τὴν πολυμερῆ Αὐτῆς ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν ὡς τε Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ὡς τε Πρόεδρος τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ τῶν ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν Ὀργανώσεων, ἀπόνως ἐπιτελεῖ τὰ ἑαυτῆς καθήκοντα, πανταχοῦ ὅπου τὸ καθήκον Αὐτῇ ἐπιβάλλει παρισταμένη καὶ ἐργαζομένη, εἰς τὴν ζωογόνον δὲ Αὐτῆς πνοὴν ὀφείλεται κατὰ πολὺ ἡ νεαρό ἡμῶν ἐκκλησιαστικῆ νομοθεσία, δι' ἧς ἐπαισθητῶς ἐβελτιώθη ἢ τε οικονομικῆ καὶ ἡ ἄλλη κατάστασις τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Γνωρίζομεν δὲ οἱ μετ' αὐτῆς συνεργαζόμενοι ὅτι πόθος διάπυρος τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἶναι ἡ οικονομικὴ ἐξασφάλισις τοῦ ἱεροῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου καὶ ἡ οὕτως ἀποκτήσις λογίου καὶ μεμορφωμένου κλήρου δυναμένου νὰ ἐκδηλώσῃ τὸν μέγαν αὐτοῦ προορισμὸν ἐν τῇ ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ. Καὶ ἀναντιρρήτως ἡ ἡμέρα σκεῖνη, καθ' ἣν ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν θὰ ἀποκτήσῃ τὸ μέγα τοῦτο ἀγαθόν, θὰ εἶναι ἡ εὐτυχεστέρα ἡμέρα τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Αὐτῆς βίου. Ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, καλῶς γνωρίζουσα ὅτι ὁ ἐκκλησιαστικὸς ποιμὴν καθήκον ἀπαραιτήτων ἔχει νὰ ἀκολουθῇ καὶ μιμῆται τὸν ποιμένα τὸν καλόν, τὸν Κύριον ἡμῶν, ὃς διήλθεν εὐεργετῶν καὶ ἐδυσίασε καὶ τὴν ζωὴν Αὐτοῦ ὑπὲρ ἡμῶν, κληρονόμους δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ὄρισεν μόνον τοὺς ἐμπράκτως ἐκδηλοῦντας τὰ φιλόφροντα καὶ ἐλεήμονα αὐτῶν αἰσθήματα ὑπὲρ τῶν πτωχῶν καὶ ἐνδυνάων, τῶν πασχόντων καὶ ἐγκα-

ταλειμμένων. ἀπ' ἀρχῆς τῆς εὐκλειῶς Αὐτῆς Ἀρχιερατείας ἀμέριστον ἔστρεψε τὴν προσοχὴν πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ παρ' αὐτῇ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ πρὸς σῴστασιν καὶ συντήρησιν ἀσύλων καὶ ἄλλων φιλοφρονικῶν ἰδρυμάτων, καὶ τῷ Θεῷ χάρις, ἡ πρωτοφανὴς αὕτη διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν φιλοφρονικὴ δρᾶσις τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἔσχεν ἀπήχησιν εἰς ὄλην τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν καὶ σήμερον οἱ Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι τοῦ Κράτους ἐναμίλλως καὶ φιλοτίμως ἀγωνίζονται τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς ἐξασκήσεως τῆς φιλοφρονίας, καὶ οὕτως ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν, παρὰ τὰ πενιχρὰ μέσα, ἅπαντα διαθέτει, ἀξίολογον παρουσιάζει φιλοφρονικὴν δρᾶσιν. Ταῦτα γνωρίζων ὁ εὐσεβὴς λαὸς κατέκλυσε σήμερον τὸν ἱερὸν Μητροπολιτικὸν ναόν, ἵνα συμπροσυχῆθῃ μετ' ἡμῶν ὑπὲρ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ ἐκδηλώσῃ πρὸς τὸν ποιμέναρχην αὐτοῦ τὰ αἰσθήματα τῆς ἀγάπης, τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐκτιμῆσεως αὐτοῦ. Διὸ γηθοσύνης ἀπὸ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου προσοφρονῶν σήμερον Αὐτὴν ἀναφανῶ καὶ πάνιν' πολλὰ τὰ ἔτη τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος.

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος πῆχαρίστησε θερμῶς τὸν Σεβ. Τρίκκης καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἐπὶ ταῖς εὐχαῖς αὐτῶν, εἰπὼν, πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι οἱ λειτουργοὶ τῆς Ἐκκλησίας ἔρχονται καὶ παρόντες, μένει δὲ αἰώνιος ἡ Ἐκκλησία, ὑπὲρ ἧς ὀφείλουσιν ἐν πίστει καὶ ἀφοσίωσει νὰ ἐργάζωνται, ἀναλογιζόμενοι πάντοτε τὸ ὕψος καὶ τὴν ἱερότητα τοῦ ἀνατεθειμένου εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἔργου. Ἐξέφρασε δ' ἐν τέλει τὴν ἔλπιδα ὅτι ὁ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀφικνούμενος εἰς τὴν Ἑλλάδα Βασιλεὺς θὰ ἐνισχύσῃ τὴν Ἐκκλησίαν ὡς πιστὸν αὐτῆς τέκνον. Ἐξ ὀνόματος τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς προσεφώνησε τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Λουκάς Παπαναστασίου, παραστήσας ζωηρῶς τὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν τοῦ Κλήρου πρὸς τὸν ποιμέναρχην, τοῦ ὁποίου παρακολουθεῖ τοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας καὶ ἰδιαίτερος ὑπὲρ τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου, τὴν χαρὰν καὶ τὰς θλίψεις του. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπήνησεν εὐχαριστῶν καὶ βεβαίωσεν ὅτι δὲν θὰ παύσῃ ἐξακολουθῶν ἀνεκδότως τὸ ἔργον εἰς ὁ ἐπάχθη καὶ μερμῶν ἰδίως περὶ τῆς πληρώσεως τοῦ παγκοῖνου πόθου τῆς πνευματικῆς ἐξυψώσεως καὶ οικονομικῆς ἐξασφαλίσεως τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου. Μετὰ τὰς προσφωνήσεις ταύτας ἐχαίρεισαν τὸν ἑορτάζοντα οἱ λοιποὶ παριστάμενοι ἀπαξόμενοι τὴν δεξιάν αὐτοῦ, ὡσαύτως δὲ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν οικονομικῶν Ὀργανισμῶν τῆς Ἐκκλησίας, Πληρεξούσιοι, Καθηγηταί, φοιτηταί τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, οἱ μαθηταὶ τῆς Ριζαρείου, τὰ ὄφρα τῶν Ἀσύλων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πολυχρονίζοντα τὸν πνευματικὸν τὸν Πατέρα καὶ προσκομίζοντα ἄνθη, πλήθος κόσμου μετ' ἐπιβαθμίας νυκτός. Εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου προσῆλθον ἡ ἀπέστειλαν συγχαρητήρια τηλεγραφήματα ὁ κ. Α. Ζαῖμης, ὁ Ἀντιβασιλεὺς καὶ Πρωθυπουργός, ὁ κ. Π. Τσαλδάρης, Ὑπουργοὶ καὶ Πρεσβυταῖ τῶν ξένων Δυνάμεων. Ὡσαύτως τηλεγραφικῶς συνεχάρησαν αὐτὸν οἱ Πατριάρχαι, οἱ λοιποὶ Πρόεδροι καὶ οἱ Τοποτηρηταὶ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

— Σήμερον (Σάββατον) συνήλθε τὸ Δευτεροβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον, ἐκδικάσαν διαφόρους ὑποθέσεις.

— Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῇ προτάσει τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλασσῶνος ἐνέκρινε τὴν εἰς ἱερέα χειροτονίαν τοῦ Ἐδσταθίου Οὐσταμπασιδίου διὰ τὸν ξενόφρονον προσφυγικὸν συνοικισμὸν Βελαστήκου.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μαντινείας ἐγγνώρισε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ὅτι ὁ παρ' αὐτῷ ἱεροκλήρις Ἀρχιμ. Θεόδ. Κωτσάκης, κληθεὶς εἰς Ἰωάννινα, ζητεῖ μηνιαίαν ἀδελαν ἵνα μεταβαίνων διδάξῃ καὶ ἐξομολογήσῃ τοὺς χριστιανούς, ἡ δὲ Ἱ. Σύνοδος ἀπεφάσισεν ἵνα χορηγηθῇ αὕτη.

— Τὸ Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας ἀνεκρίνωσε τῇ Ἱ. Συνόδῳ, ὅτι διὰ Διατάγματος ἐχαρίσθη τὸ ὑπόλοιπον τῆς ποινῆς αὐτοῦ εἰς τὸν ἱερέα Γεώργιον Παπαμερκουρίου.

— Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐχορήγησε τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ

Καλαβρούταν και Αιγαιαίας δεκαήμερον άδειαν εις Ἀθή-
νος δι' Ιδίας αὐτοῦ ὑποθέσεις.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἡλειαίας ανέφερε τῇ Ι. Συ-
νόδῳ τὴν εἰς προσβύτερον χειροτονίαν τοῦ Γεωργίου Κο-
τῶν, ὡς ἐφημερίου τοῦ χωρίου Χειμαδιό.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κεφαλληνίας ἀνεοίνωσε τῇ
Ι. Συνόδῳ, ὅτι διώρισε σύμβουλον τῆς ἰ. μονῆς Υ.Θ. Σισ-
σίαν τὸν ἱερομόναχον Πανάρετον Πανταλειὸν ἀντὶ τοῦ
παραιτηθέντος Συμεὸν Ἀντωνέλλου. Ἐπίσης ὅτι γενομέ-
νης ἐκλογῆς δύο συμβούλων τῆς ἰ. μονῆς Υ.Θ. Κηπου-
ραίων, ἐξελέγησαν οἱ μοναχοὶ Σωφρόνιος Ζαφεράτος και
Δαμιανὸς Μαρκαντωνάτος.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μαντινείας και Κυνουρίας ἀνέ-
φερε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ὅτι τῇ αἰτήσει του ἀπελύθη τῆς
ἑσέως του λόγῳ ἀσθενείας και γήρατος ὁ ἐφημέριος
Τυροῦ τῆς Κυνουρίας Μιχαὴλ Κατσιγκρης.

— Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κατόπιν ὑποβληθέντος αὐτῇ ὑπὸ
τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως σχετικοῦ ἐγ-
γράφου παρεκάλει τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ὀρθοσκευάτων
και Παιδείας, ὅπως εὐαρεστούμενον προβῆ εἰς τὰς δευτέρας
ἐνεργείας παρὰ τῶν Ὑπουργείῳ Γεωργίας, ἵνα ἀποδοθῇ
εἰς τὴν ἐνορίαν του ὁ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταληφθεὶς ἐν
Ἀλεξανδρουπόλει ἱερός ναὸς τοῦ ἁγίου Ἐλευθρίου, χαρα-
κτηρισθεὶς ὡς ἀνταλλάξιμος, ὅστις ἐπὶ τουρκοκρατίας
ἀνήκεν εἰς τὴν ποτὲ βουλγαρικὴν κοινότητα.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰωακείμ τῇ
10 τρ. μ. συνεκάλεσεν ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Μητροπόλεως
εἰδικὴν σύσκεψιν ἐξεχόντων προσώπων τῆς κοινωσίας Βό-
λου πρὸς μελέτην τῶν τρόπων τῆς συστηματικῆς βοήθειας
και περιθάλψεως τῶν ἀπόρων κατὰ τὸν χειμῶνα. Κατη-
τίσθη δὲ δωδεκαμελής Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐ-
τοῦ.

— Κατὰ τὰς εἰς τὰ διάφορα κατ' ἔτος συγκροτούμενα
συνέδρια τῶν διεθνῶν ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης,
συνεννοήσεως και φιλαίας συναντήσεις τῶν καθηγητῶν τῶν
ἐκασταχοῦ ὀρθοδόξων πανεπιστημιακῶν Θεολογικῶν Σχο-
λῶν ἐκφρασθεῖσαις ἐπανειλημμένως τῆς κοινῆς πάντων
ἐπιθυμίας ὅπως συγκροτηθῇ πανορθόδοξον θεολογικὸν ἐπι-
στημονικὸν συνέδριον ἐν Ἀθήναις, ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ
τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν παρεκάλει τὸν Ὑπουρ-
γὸν τῶν Ὀρθοσκευάτων και τῆς Παιδείας κ. Τουρκοβα-
σίλην ὅπως, εἰσηγούμενος παρὰ τῆ Κυβερνήσει τὴν σπου-
δαιότητα τοῦ συνεδρίου, ζητήσῃ τὴν ὀλικὴν αὐτῆς ἀρω-
γὴν πρὸς πραγματοποιήσιν αὐτοῦ. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐν
βραχυτάτῳ εἰδοποίησε δι' ἐγγράφου του τὴν Θεολογικὴν
Σχολὴν ὅτι ἡ Κυβερνήσις, δεχθεῖσα τὴν πρότασιν αὐτοῦ,
ἐνέκρινε τὴν εἰς τὴν Κοσμητείαν τῆς Σχολῆς διάθεσιν
100,000 δραχμῶν «διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Ἀ' Πανορθο-
δόξου Θεολογικοῦ Συνεδρίου ἐν Ἀθήναις, ὅπερ, πρὸς
τοῖς ἄλλοις, προώρυσται νὰ προαγάγῃ τὰς φιλαίας σχέσεις
τῶν ἐπιστημονικῶν και ἐκκλησιαστικῶν κέντρων τῶν ὀρ-
θοδόξων κρατῶν». Τοῦ ἐγγράφου τοῦτου λαβούσα γνώσιν
ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς συνεδρίαν,
διὰ γράμματος τῆς Κοσμητείας ἐξέφρασε τὴν βαθεῖαν αὐ-
τῆς εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Κυβέρνησιν και τὸν κ. Ὑ-
πουργόν, ἐξέλεξε δ' ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν Κα-
θηγητῶν αὐτῆς κ. κ. Ἀ. Ἀλιβιζάτου Κοσμητορος, Δημ.
Μπαλάνου και Γρηγορίου Παπαμιχαὴλ ὅπως μελετήσῃ και
εἰσηγηθῇ τὰ κατὰ τὴν ὀργάνωσιν και τὸ πρόγραμμα τοῦ
συνεδρίου, ὅπερ ὑπολογίζεται νὰ συνέλθῃ περὶ τὸν Ὀκτώ-
βριον τοῦ προσεχοῦς ἔτους ἐξέσρη δὲ και ἕτερον ποσὸν
χρημάτων, διότι τὸ ἀνωτέρω ποσὸν δὲν ἐξάρκει.

— Τῇ 20ῇ παρ. μηνὸς πάνδημος ἐτελέσθη ἐν Κεφαλληνίᾳ
πανήγυρις ἐπὶ τῇ ἐπετελίῳ τῆς μνήμης τοῦ πολιούχου
ἁγ. Γερασίμου συνιερουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν
Κεφαλληνίας και Μαντινείας και Κυνουρίας. Εἰς τὴν
ἑορτὴν συνέρρευσαν πολυάριθμοι προσκνηται και ἐκ
Πελοποννήσου, Στερεᾶς Ἑλλάδος και Ἡπείρου.

— Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐτελέσθησαν ἐν Καρδί-
τιῳ τὰ ἐγκαινία τοῦ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσα-
λιώτιδος κ. Ἱεζεκιὴλ ἱδρυθέντος νοσοκομείου ὁ ἅγιος
Σεραφεῖμ». Εἰς τὰ ἐγκαινία προσήλθε πολὺ πλῆθος λαοῦ
ἡς και ὁ Δῆμαρχος μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Μετὰ

τὸν ἁγιασμόν ὠμίλησεν ἐκ μέρους τοῦ ἀπουσιάζοντος ἐν
ἀναρρωτικῇ ἀδείᾳ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος ὁ
Πρωτοσύγκελλος Ἱεζεκιὴλ Τσουκαλάς, κατόπιν δὲ ὁ
μέγας εὐεργέτης τοῦ ἱδρυματος κ. Κωνστ. Βατῆς, ἱατρός,
ὅστις ἐπρότεινε νὰ ἐν τῷ προαυλίῳ στηθῇ στήλη μαρ-
μάρινος, ἣτις ν' ἀναγράφῃ χρυσοῖς γράμμασι τὸ ὄνομα τοῦ
Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἱεζεκιὴλ ἀνθ' ὧν οὗτος ἐδαπάνη-
σε και ἐμόχθησε διὰ τὸ ἱδρυμα. Ὑπομνήσας δ' ὅτι ἡ πό-
λις τῆς Καρδίτισης μετὰ 16,000 πλῆθυσμόν οὐδὲν ἄσυνον εἶ-
χε διὰ τοὺς ἀπόρους ἀσθενεῖς, συνέβη δὲ ὥστε νὰ ἀποθά-
νωσιν ἀσθενεῖς πτωχοὶ εἰς τοὺς νάρθηκας τῶν ναῶν, ἐ-
νεκεν δὲ τούτου ὁ Σεβ. Θεσσαλιώτιδος ἐνόμισεν ὅτι ἡ χρι-
στιανικὴ Ἐκκλησία ἐν Καρδίτισῃ ὑστερεῖ ἐν τῇ ἀποστολῇ
τῆς, διὰ δαπάνης του και πολλῶν κόπων ἱδρυσεν τὸ νο-
σοκομεῖον μετὰ εἴκοσι κλίνας πρὸς τὸ παρόν, ἡ δὲ πόλις
περιβάλλει αὐτὸ μετὰ πολλὴν στοργήν. Μετὰ τὰ ἐγκαινία τὸ
ἀδελφάτον, ὅπερ ὁ Σεβ. κατήγγειλεν ἐκ τοῦ Δημάρχου
Καρδίτισης κ. Κων. Χατζημήτρου, ἱατροῦ, και πέντε ἄλλων
ἐπιλέκτων πολιτῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτοῦ, διὰ τηλε-
γραφήματος πρὸς τὸν Σεβ. Θεσσαλιώτιδος ἐξέφρασε θερμὰ
συγχαρητήρια και εὐγνωμοσύνην διὰ τὸ ἐπιτελεσθὲν φι-
λάνθρωπον αὐτοῦ ἔργον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΙΟΛΕΩΣ

— Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Ἀθηναγόρας ἐν
ἐκθέσειν αὐτοῦ πρὸς τὸ Οἶκον. Πατριαρχεῖον ἀνέ-
πτυξε τὸ ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐπιτελούμενον διὰ τοὺς
ἐν Ἀμερικῇ ὀρθοδόξους μορφωτικὸν και ἡθοπλαστικὸν
ἔργον, τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ και τὰς πρὸς ἀνάπτυξιν του
προσπαθείας, ἀναφέρει δὲ ὅτι τὰ ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ
σχολεῖα ἀνέρχονται σήμερον εἰς 360, εἰς ἃ ἐφοίτησαν κατὰ
τὸ λῆξαν ἔτος 22 χιλιάδες, ἐδίδαξαν δὲ διδάσκαλοι 480.
Πρὸς τὴν Α. Σ. ἐξέφρασθη ὁ ἐπαινος και ἡ εὐαρέσκεια
τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

— Εἰς ἐρώτημα τοῦ Σεβ. Φιλανδρίας κ. Γερμανοῦ ἐὰν
και παρὰ πάσαις ταῖς ὀρθοδόξοις Ἐκκλησίαις αὐστηρῶς
ἐπιβάλλεται ὅ,τι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ρωσίας ἐκράτει περὶ ἐπι-
βεβλημένου διὰ φράκτου περιορισμοῦ τοῦ χώρου τῆς ἁγ.
Τραπεζῆς κατεδαφισμένου ναοῦ και πῆξεως ἐν τῷ μέσῳ
τοῦ χώρου τοῦτου σταυροῦ, συνοδικὴ διαγνώμη ἀπηντήθη
τῇ Α. Σ. ὅτι «κατὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς και παρὰ τῇ Μ.
τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κρατούσης σχετικῆς τάξεως θὰ
ἔδει ὁ χώρος τῆς ἁγ. Τραπεζῆς νὰ περιφραχθῇ και νὰ
στηθῇ ἐν τῷ μέσῳ σταυρός, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶνε δυνατόν
νὰ συμβιβασθῇ πρὸς τοὺς ἐντοπίους νόμους».

— Καθηρέθη και ἀφωρόσθη ἀπὸ τοῦ σώματος τῆς Ἐκ-
κλησίας ὁ ἱερεὺς Γεννάδιος Ξενοφωντίδης ὡς κοινωνήσας
πρὸς ἐνδίκως ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καθηρημένους και ἀφω-
ρισμένους και ἀποτολήσας και συλλειτουργίαν μετ' αὐ-
τῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἠγγέλθη ἐκ Κύπρου ὅτι ἡ Ι. Σύνοδος τοῦ Οἴκου. Πα-
τριαρχεῖου ἀπεφάσισε νὰ ἀποστείλῃ εἰς Κύπρον δύο ἀρ-
χιερεῖς τοῦ κλίματος τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἵνα, ἀποτελοῦν-
τες σύνοδον μετὰ τοῦ Σεβ. Τοποτηρητοῦ τοῦ ἀρχιεπισκο-
πικοῦ θρόνου Κύπρου, προβῶσιν εἰς κανονικὴν ἐκλογὴν
Ἀρχιεπισκόπου κατὰ τὸν Καταστατικὸν χάρτην τῆς Ἐκ-
κλησίας Κύπρου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ «Πανταίνου» δημοσιεύονται
οἱ κατάλογοι τῶν κητορικῶν τῶν ναῶν Εὐαγγελισμοῦ και
προφ. Ἠλιοῦ Ἀλεξανδρείας και τοῦ ναοῦ Ταξιαρχῶν Ἰβραη-
μίας, οἱ τῶν ἐνοριακῶν ἀντιπροσώπων Ἀλεξανδρείας και
Καίρου και ὁ τῶν κητορικῶν ἀντιπροσώπων Καίρου, ὡς
και τὰ ὀνόματα τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν Ἀλεξανδρείας
και Καίρου διὰ τὴν μέλλουσαν πατριαρχικὴν ἐκλογὴν.
Ἐκ παραλλήλου συνήλθεν ἡ Ι. Σύνοδος εἰς δύο συνε-
δρίας καθ' ἃς ἠχολήθη ἐπὶ ζητημάτων ἀναφερομένων
εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐν λόγῳ ἐκλογῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἀγγέλεται ἐκ Βελιγραδίου ὅτι περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελ-
θόντος Ὀκτωβρίου ἀφίκοντο εἰς Κάρλοβιτς ἐκ Παρισίων
οἱ Σεβ. Μητροπολιταὶ Εὐλόγιος και ὁ τῆς βροβείου Ἀμα-

ρικῆς καὶ τοῦ Καναδά Θεόφιλος ὅπως μετασχωσὶ τῆς συνελύσεως τῶν ὑπερορίων ρώσων ἀρχιερέων, ἵτις θὰ συγκληθῆ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ σέρβου Πατριάρχου Μακαρ. Βαρνάβα, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς εἰρήνης μετὰ τῆς ὑπερορίου ρωσικῆς ἱεραρχίας. Ἀμφότεροι οἱ Μητροπολίται φέρονται ἔχοντες τῆς γνώμης ὅτι ἀνάγκη ἢ συνέλευσις νὰ ἀποφασίσῃ περὶ συστάσεως τεσσάρων αὐτονομῶν ὀρθοδόξων ρωσικῶν μητροπόλεων διὰ τὴν ρωσικὴν διασποράν. Αἱ εἰδήσεις ἀναφέρουσιν ὅτι ἐλπίζεται νὰ ἐπιτευχθῆ ὁ σκοπὸς τῆς ρωσικῆς ἱεραρχίας, αἰρομένων πάντων τῶν λόγων τῆς πρὸς ἀλλήλους διαστάσεως τῶν ρώσων ἀρχιερέων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΛΕΤΤΟΝΙΑΣ

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θυατείρων κ. Γερμανός, ἀφικόμενος—ὡς ἀνεγράφημεν—εἰς Ρίγαν τῆς Λεττονίας, ἐγένετο ἐπισήμως δεκτὸς ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ψαλλομένων τοῦ «Βασιλεῦ οὐράνι» καὶ «εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα». Ἄμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδρίας ἡ Α. Σ. διὰ προσφωνήσεως ἐλληνιστῆ ἠρμηνεύσε τὴν τρομακτικὴν ἐντύπωσιν τῆς Μεγ. Ἐκκλησίας ἐκ τοῦ κατὰ τοῦ πρωθιερέως τῆς ἐν Λεττονίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀποτολημθέντος στυγαροῦ ἐγκλήματος, ὅπερ ἐν ὄψῳ τῷ κόσμῳ προὐκάλεσε βαθεῖαν συμπάθειαν πρὸς τὸ οὕτως ἀποφανισθῆν ὀρθόδοξον ποιμνιον, μεθ' ὃ ἐνεχείρισε ἐσφαρισμένον γράμμα τοῦ Οἴκου. Πατριάρχου πρὸς τὸν προεδρεύοντα τῆς Ἱ. Συνόδου πρωθιερέα Ἱ. Σβέμπου ἀπαντητικὸν εἰς τὴν παράκλησιν αὐτῆς περὶ βοηθείας πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ἐκ τῆς χρείας τοῦ θρόνου προκυψάντων ζητημάτων. Τὸ πατριαρχικὸν γράμμα διελάμβανεν ὅτι ἡ Α. Π. ὁ Πατριάρχης Φώτιος ἐπληρξοῦσιν ὁδοῦ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Θυατείρων ὅπως μεταβαίνων εἰς Λεττονίαν παράσχῃ τὴν προσήκουσαν ἀρωγὴν πρὸς τὴν ἐν αὐτῇ ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν πρὸς ἐκλογὴν νέου Ἀρχιεπισκόπου, ὃ δὲ Σεβ. κ. Γερμανός ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι τῇ τοῦ Θεοῦ βοηθείᾳ θὰ καταστῆ δυνατὴ ἢ συντέλειαι τοῦ ἔργου, προέτεινε δ' εἶτα ὅπως τοῦτο ἄρξῃται διὰ προσευχῆς ἐπὶ τοῦ τόφου τοῦ τελευταίου Ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου. Πρὸ τῆς λήξεως τῆς συνεδρίας ὁ πρωθιερεὺς Ν. Σιαλέφγεφ προσεφώνησε τὸν πατριαρχικὸν Ἐξαρχὸν εἰπὼν ὅτι αὐτὴ ἢ πρώτη μετ' αὐτοῦ γνωριμία ἐμπεδοῖ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ λυτεῖον ζήτημα εὐρεῖται εἰς ἀσφαλεῖς χεῖρας.

ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Νοεμβρίου 1935

Πρὸς τὸν Ἱερομ. Λωρόθεον Αἰγινίτην

Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τὴν 16ην Δεκεμβρίου ἐν. ἔτ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 9ην π. μ., ἵνα δικασθῆς κατ' ἐφῆσιν, κατόπιν τῆς ὑποβληθείσης ἐφέσεώς σου ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 101 ἐν. ἔ. κατὰ σοῦ ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου. Προσεπιδηλοῦμεν σοὶ ὅτι ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῇ ὡς ἄνω ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ θέλεις δικασθῆ ἔρῃμην.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ἀρχιμ. Σπυρίδων Ἀλιβιζάτος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Νοεμβρίου 1935

Πρὸς τὸν Ἱερομ. Γεράσιμον Φισφῆν

Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σάμου

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τὴν 16ην Δεκεμβρίου ἐν. ἔτ., ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 9ην π. μ., ἵνα δικασθῆς κατ' ἐφῆσιν, κατόπιν τῆς ὑποβληθείσης ἐφέσεώς σου ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 88 ἐν. ἔτ. κατὰ σοῦ ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου Προσεπιδηλοῦμεν

σοὶ ὅτι ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῇ ὡς ἄνω ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ θέλεις δικασθῆ ἔρῃμην.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ἀρχιμ. Σπυρίδων Ἀλιβιζάτος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Νοεμβρίου 1935

Πρὸς τὸν Ἱερέα Στέφανον Κοκάρην

Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους

Καλεῖσαι ἵνα ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τὴν 16ην Δεκεμβρίου ἐν. ἔτ., ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 9ην π. μ., ἵνα δικασθῆς κατ' ἐφῆσιν, κατόπιν τῆς ὑποβληθείσης ἐφέσεώς σου ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 108 ἐν. ἔτ. κατὰ σοῦ ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου. Προσεπιδηλοῦμεν σοὶ ὅτι ἂν μὴ ἐμφανισθῆς τῇ ὡς ἄνω ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ θέλεις δικασθῆ ἔρῃμην.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ἀρχιμ. Σπυρίδων Ἀλιβιζάτος.

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ καθυστεροῦντες τὴν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν συνδρομὴν τῶν ὅπως διαβιβάσωσιν αὐτὴν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον. Εἰς τοὺς καθυστεροῦντας αὐτὴν πέραν τῆς 31 Δεκεμβρίου ἐν. ἔτους θὰ διακοπῆ ἢ ἀποστολῆ τοῦ φύλλου.

— Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α —

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

† Ἱ. Μητρόπολις Φωκίδος

Καλοῦνται οἱ βουλόμενοι νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν θέσιν τοῦ ἐφημερίου τῆς κοινότητος Ἐρατεινῆς τῆς Δωρίδος καὶ ἔχοντες τὰ προσόντα νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μέχρι τῆς 25ης Νοεμβρίου ἐ. ἔτ. τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 83 τοῦ νόμου 5139 ὁριζόμενα δικαιολογητικά πρὸς ἀνακέρειαν αὐτῶν. Νοέμβριος 1935. Ὁ Τοπικὴς Ἀρχιμ. Ἀνανίας Μάνος.

† Ἱ. Μητρόπολις Γυθείου—Οἰτύλου

Καλοῦνται οἱ βουλόμενοι καὶ ἔχοντες τὰ ἐκ τοῦ νόμου προσόντα ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως τὰ ἀπαιτούμενα ἔγγραφα προκειμένου νὰ γίνῃ ἀνακέρειαι ὑποψηφίων πρὸς πληρωσὴν τῆς κενῆς θέσεως τοῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ ἢ Κοιμησῆς τῆς Θεοτόκου, τῆς ἐνορίας Οἰτύλου. Ἐν Γυθείῳ τῇ 1ῃ—11—1935. † Ὁ Γυθείου Οἰτύλου Διονύσιος.

† Ἱ. Μητρόπολις Πατρῶν

Προσκαλοῦμεν τοὺς ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα ἐπιθυμοῦντας ὅπως ἀνακηρυχθῶσιν ἐποψήφιοι διὰ τὰς κενὰς θέσεις ἐφημερίων 1) τοῦ ἐν Κρήνῃ ἱεροῦ ναοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, 2) τοῦ ἐν Περιστερᾷ ἱεροῦ ναοῦ ἁγίου Νικολάου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν ἡμῖν σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 83 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 5439 ὁριζόμενων πιστοποιητικῶν αὐτῶν. Ἐν Πάτραις τῇ 29ῃ Ὀκτωβρίου 1935. † Ὁ Πατρῶν Ἀντώνιος.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,,

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διευθύνουσα Ἐπιτροπεία :

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Τρίκκης καὶ Στεγῶν ΠΟΥΓΚΑΡΗΟΣ

† Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως ΠΑΚΕΙΜ

Τύποις «Φιλίππος», ὁδὸς Λαοναύτου 4, Ἀθήναις